

ادعایی دروغین؛ پیوند سر انجام نشده و هیچ وقت انجام نخواهد شد - دیجیاتو

محسن وفانژاد | شنبه، ۲۷ آبان ۱۳۹۶

روز گذشته سرجیو کاناورو، جراح مغز و اعصاب جنجالی ایتالیایی باز هم سر و صدا به پا کرد؛ این بار با ادعای انجام موفقیت آمیز عمل پیوند سر انسان! اما هیچکدام از داده های منتشر شده این ادعا را اثبات نمی کند و تمام شواهد علمی نیز می گویند که او هیچگاه موفق نخواهد شد.

در فوریه سال ۲۰۱۵، سرجیو کاناورو ادعا کرد که طی دو سال آینده سر یک انسان زنده به بدن یک فرد اهدا کننده پیوند خواهد خورد. از آن پس وی مرتباً در اخبار بود اما حالا ۲ سال و ۹ ماه از آن زمان گذشته و او چیزی را ثابت نکرده است.

اگرچه او دیروز گفت که بالاخره این عمل انجام شده و سر یک فرد غیر زنده را با موفقیت به بدنی دیگر پیوند زده اند آن هم در چین. اما آیا کسانی که او را مرتباً تمسخر می کردند و از نظرشان ادعای او بی اساس بود حالا عقب کشیده اند؟ گویا خیر.

اگر به همه تیترهای خبرگزاری ها نگاه کنید و گزارش ها را با دقت بخوانید خیلی سریع متوجه می شوید که دکتر کاناورو عملاً هیچ شواهدی برای اثبات ادعای خود ارائه نکرده است.

طی همین مدت زمان تقریباً ۳ سال، کاناورو بارها با اعلام موفقیت به صدر خبرها آمد اما موفقیت از نگاه او چیست و ما چطور موفقیت را تعریف می کنیم؟ گویا کاناورو در تعریف این واژه بسیار دست و دل باز است.

برای مثال، او اخیراً گفت که با «موفقیت» عمل پیوند سر را روی میمون انجام داده است. اما آیا این اتفاق افتاد؟ میمون مورد نظر زیر عمل جراحی جان نداد ولی هیچگاه هم هوشیاری اش را به دست نیاورد و فقط ۲۰ ساعت پس از عمل زنده نگه داشته شد، فقط به خاطر دلایل اخلاقی.

حتی هیچ تلاشی برای اتصال نخاع سر به بدن هم صورت نپذیرفت. بنابراین اگر میمون از عمل جان سالم به در می برد، شاید تا آخر عمر تمام و کمال فلج می شد. پس اگر فلج کامل، عدم هوشیاری و طول عمر کمتر از یک روز پس از جراحی را در نظر بگیریم، بله او به موفقیت دست یافت.

قبل از آن یک پیوند سر موش «موفق» دیگر هم صورت گرفت. سر یک موش به بدن موش دیگری که سر اول خود را داشت پیوند زده شد! چطور این اتفاق را یک عمل موفق خطاب می کنند کسی نمی داند.

و می رسیم به عمل «موفق» روز گذشته روی انسان. این عمل با بدن بی جان دو انسان انجام شده! یک جراحی روی شخصی که حتی پیش از شروع جراحی جانی در بدن نداشته انجام شده و به اتمام رسیده و به آن موفقیت آمیز هم می گویند. شاید در این جراحی پزشکان توانسته باشند رگ های اصلی و اعصاب سر را به بدن متصل کنند اما که چه؟ ما نیاز داریم که سر و بدن کار کنند نه آنکه صرفا به هم متصلشان کنیم.

هنوز راه زیادی باقی مانده تا حتی کمی به موفقیت نزدیک شد. می شود تکه هایی از دو ماشین مختلف را به هم جوش داد ولی وقتی می خواهید استارت بزنید، اگر ماشین منفجر شد یا اصلا روشن نشد، نمی شود آن را موفقیت خطاب کرد.

بدن انسان ماژولار نیست. نمی شود دست و پا و سر را مثل بلوک های مختلف کنار هم چید و یک انسان جدید ساخت. پزشکان طی سال های گذشته، نخاع آسیب دیده یک کودک را دوباره متصل کردند اما بحث اینجا است که «آسیب دیده» بوده و نه قطع شده. هنوز اتصال برقرار بوده و فرصت برای ترمیم هست.

و نباید فراموش کرد که شخص مورد نظر یک کودک بوده و کودکان هنوز در حال رشد هستند و قابلیت ترمیم بالاتری نسبت به یک فرد بالغ دارند. وصل کردن نخاع یک فرد بالغی که احتمالا چند روز از مرگش گذشته به بدن فرد بالغ نه چندان زنده دیگر، بیشتر شبیه یک معجزه است.

تازه اگر در نظر بگیریم که نخاع متصل هم شد، با سیستم ایمنی چه کار می کنید؟ سیستم ایمنی بدن کاملا سر را پس می زند و با تمام قوا با آن مبارزه می کند. تا چه مدت می توان از داروهای سرکوب گر سیستم ایمنی استفاده کرد؟

موضوع مهم بعدی، رشد بدن در تعامل با مغز است. مغز یک موسیقی دان همگام با بدنش رشد خواهد کرد و همین اتفاق برای یک کارگر تنومند رخ می دهد. گذاشتن سر یک موزیسین روی بدن یک کارگر چه نتیجه ای دارد؟ مثل این است که بازی های ایکس باکس را داخل پلی استیشن بگذارید.

کانورو از کار خود مطمئن است ولی هیچ توضیحی جز شرح آنچه می دانیم ندارد. مثل این می ماند که کسی ادعا کند توانسته راکتور همجوشی هسته ای بسازد ولی وقتی از او بپرسند چطور، برای شما نحوه باز کردن چاه فاضلاب را تشریح کند.

رسانه ای شدن این اتفاق نیز یک امر دیگر است که ابعاد جدیدی از شخصیت کاناورو را به نمایش می گذارد. این پزشک ایتالیایی ادعا کرده که جوامع پزشکی در اروپا و آمریکا او را درک نمی کنند و حرف هایش را نمی پذیرند به همین دلیل سراغ چین و روسیه رفته است.

اما او به عنوان یک پزشک، پیش از آنکه استدلال خود را در جوامع علمی منتشر کند، به سراغ رسانه ها می رود تا برای او سر و صدا به پا کنند. در مقاله روز گذشته تلگراف، کاناورو گفته که قدم بعدی پیوند سر در حالت نباتی است. او حتی می گوید که تعداد زیادی داوطلب هم دارد! چطور فردی که به کما رفته می تواند داوطلب انجام کاری شود؟

اگر بحث بر سر فردی کاملا هوشیار و زنده باشد، بله، داوطلب برای اینکار پیدا شده ولی قرار نیست در این مرحله پیوند سر انجام شود. در حقیقت، اگر به چنین مرحله ای برسیم، یعنی راه و روش کاناورو به طور ۱۰۰ درصد شدنی است و کسی در جریان عمل نمی میرد.

کاناورو تا به امروز هیچ کاری نکرده که تا حد اندکی هم حتی ثابت کند این ماجرا حقیقت دارد، اگر مدرکی ارائه شد، می شود با نگاهی منطقی به این ماجرا نگاه کرد و توجه کاملی به صحبت های این پزشک ایتالیایی داشت.

[دیجیاتو](#)